

Vonnisnummer / Griffienummer /
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 19 mei 2026
Naam van de beklaagde
Systeemnummer parket 24CO20487 Rolnummer Notitienummer parket OU66.RZ.200035/2024

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

, RRN
geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, die persoonlijk verschijnt

TENLASTELEGGING

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te . in de periode van 2 april 2024 tot en met 11 december 2024

namelijk door allerlei materialen en afval zoals tractoren, paardentrailers, autowrakken, mestkarren, houten paletten, reservoirs, oprijplaten, etc. te hebben gestapeld en opgeslagen,

op een perceel gelegen te

) is voor de geheelheid volle eigenaar van het bouwland te
– oppervlakte 53a 40ca).

Aangekocht bij akte d.d. 28/03/1992, notaris

is voor de geheelheid volle eigenaar van volgende percelen te

– weiland,

– oppervlakte 30a 82ca)

- huis, (– oppervlakte 12a 19ca)
- paardenstal, – oppervlakte 02a 14ca)

Historiek:

- de goederen behoorden toe aan en ieder voor de helft blote eigenaar en aan voor de geheelheid vruchtgebruiker
- ingevolge overlijden op werden ieder voor de helft volle eigenaar
- ingevolge afstand bij akte d.d. 03/07/2024, notaris te werd voor de geheelheid volle eigenaar

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 31 maart 2026 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te . Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. De percelen gelegen te in zijn sinds 15 februari 2021 in eigendom van beklaagde en zijn . Vanaf 3 juli 2024 is beklaagde als enige eigenaar. De percelen liggen deels in natuurgebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn bovendien gelegen in Habitatrichtlijngebied , in VEN-gebied en betreffen permanent grasland in VEN.

Op 26 oktober 2023 werd er reeds een aanmaning verstuurd naar beklaagde waar geen gevolg aan werd gegeven. Beklaagde werd toen verzocht om binnen de drie maanden het perceel

integraal te ontruimen door het verwijderen van alle constructies (twee onvergunde constructies, paardenstal in strijd met vergunning en zandpiste) en het verwijderen van al het materiaal, materieel en afval.

Op 2 april 2024 ging de gewestelijk verbalisant ruimtelijke ordening ter plaatse. Het woonhuis van beklaagde was verwaarloosd. Op verschillende percelen gelegen in natuurgebied met historisch permanent grasland werden constructies aangetroffen. De paardenstal was veel groter dan vergund. Er was ook een zandpiste aanwezig. verklaarde dat hij zo'n 20 paarden had.

De percelen werden gewoonlijk gebruikt voor het stapelen van materialen/materieel en afval zoals tractoren, paardentrailers, autowrakken, mestkarren, houten paletten, reservoirs, oprijplaten, etc.

Beklaagde werd op 14 juni 2024 verhoord door de politie. Hij verklaarde dat de stallen en de zandpiste er al decennia aanwezig zijn. Wat het stapelen van materiaal en afval betreft verklaarde hij dat de bigbags door hem werden opgevuld met snoeihout/hakselhout en op de kant gezet. De materialen worden zo veel als mogelijk afgedekt met plastic door hemzelf. De paletten werden grotendeels verwijderd en kwamen van de levering van voeder. Het grasland werd ingezaaid. Hij doet veel aan wateropvang. Vandaar de tonnen.

Hij zou een regularisatieaanvraag doen. In elk geval heeft hij de stallen en de piste nodig voor zijn paarden.

Hij wist niet dat dit natuurgebied was. Hij dacht dat het agrarisch gebied was.

Op 18 oktober 2024 werd nog geen regularisatieaanvraag ingediend.

2. Op 11 december 2024 ging de verbalisant ruimtelijke ordening opnieuw ter plaatse. De toestand was ongewijzigd.

3. Bij brief van 24 september 2025 werd er een herstellvordering ingeleid bij het parket. Het herstel in oorspronkelijke staat werd gevorderd, namelijk het verwijderen van twee constructies, het aanpassen van de paardenstal naar de vergunde toestand, het verwijderen van al het materiaal, materieel, afval en de afbraakmaterialen en het verwijderen van de voertuigwraken/aanhangwagens/etc.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur stelde een hersteltermijn van 12 maanden voor en vorderde een dwangsom van 125 euro per dag vertraging.

De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies wat betreft het onderdeel *“het verwijderen van al het materiaal, materieel, afval en de afbraakmaterialen en het verwijderen van de voertuigwrakken/aanhangwagens/etc”*.

De Hoge Raad stelt dat de onvergunde gewoonlijke opslag in open lucht het terrein een slordige aanblik geven, het ruimtegebruik niet inpasbaar is binnen de onmiddellijke omgeving en visueel-vormelijke hinder veroorzaakt.

Voor het overige verleende de Hoge Raad een negatief advies omdat de constructies al te lang aanwezig zijn op het terrein.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het gewoonlijk gebruik van het perceel gelegen te _____ voor het opslaan van allerlei materialen zoals tractoren, paardentrailers, autowrakken, mestkarren, houten paletten, reservoirs, oprijplaten, etc. in de periode van 2 april 2024 tot en met 11 december 2024.

Ter zitting stelde beklagde dat hij niet begreep wat het probleem is. De goederen die werden gestapeld en opgeslagen zouden nog dienst kunnen doen of worden hergebruikt.

2. Het staat vast dat beklagde geen vergunning heeft voor het gewoonlijk gebruik van zijn percelen voor opslag. Ook bewezen is dat de terreinen worden gebruikt voor een gewoonlijke opslag. Dit blijkt duidelijk uit de verschillende vaststellingen en de foto's in het strafdossier. Het is niet relevant voor het bewezen zijn van de tenlastelegging of de goederen nog kunnen gebruikt worden. Het gaat om het volstapelen van de terreinen wat storend is voor de goede ruimtelijke ordening en enkel mogelijk is indien er een vergunning voor is. Ook de ligging van de terreinen is niet determinerend. Het is wel zo dat de ligging in ruimtelijk kwetsbaar gebied de handelingen extra storend maken en een vergunning kunnen belemmeren. De enige tenlastelegging is bewezen.

3. Straftoemeting

1. De rechtbank stelt vast dat de feiten onder de enige tenlastelegging zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet in de vervolgde periode, zodat de rechtbank overeenkomstig artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, slechts één straf zal opleggen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, de eventuele strafverzwarende factoren, de doelen van de straf zoals bepaald in artikel 7, §2 Strafwetboek en de persoonlijkheid van beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagde stoorde zich duidelijk niet aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht.

Beklaagde gebruikte zijn percelen deels in natuurgebied en deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en bovendien gelegen in Habitatrichtlijngebied _____, in VEN-gebied

_____ en behorende tot permanent grasland in VEN voor het stockeren van materialen en afval en het opslaan van tractoren, paardentrailers, autowrakken, mestkarren, houten paletten, reservoirs, oprijplaten, etc..

Aan het ruimtelijk kwetsbaar en open ruimtegebied werd hiermee een ruimtelijk zeer storende en slordige inrichting gegeven en zeker wat betreft de autowrakken houdt dit risico's in voor bodemvervuiling.

Beklaagde plaatste daarmee zijn eigenbelang en profijt boven het belang van een goede ruimtelijke ordening. Beklaagde gaf bovendien geen gevolg aan de aanmaning die hem reeds in 2023 werd gegeven en nam geen stappen om een andere oplossing of regularisatie te bekomen.

3. Beklaagde is   jaar oud en werd reeds driemaal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Gelet op de ernst van de feiten en het aanslepend karakter ervan, is een geldboete zoals hierna bepaald passend om beklagde te doen beseffen dat de wetgeving ruimtelijke ordening ernstig te nemen is en om recidive te vermijden. De rechtbank houdt in zijn voordeel rekening met zijn nog gunstig strafverleden.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat er geen aanwijzing is dat de onvergunde opslag thans zou zijn verwijderd waardoor de herstellvordering nog actueel is.

De rechtbank stelt vast dat het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 op 1 april 2026 in werking is getreden. De gerechtelijke herstelprocedure wordt sinds 1 april 2026 geregeld door het Kaderdecreet van 14 juli 2023 over de handhaving van Vlaamse regelgeving (hierna 'Kaderdecreet').

Artikel 105, §4 van het voornoemde Kaderdecreet voorziet echter een overgangsregeling: *“Publieke herstellvorderingen die bij het parket regelmatig zijn ingeleid of bij de rechter aanhangig zijn gemaakt voor dit decreet op de Vlaamse regelgeving in kwestie van toepassing werd, worden beoordeeld volgens de regels van dit decreet, zonder dat de herstellvordering moet worden hernomen of de motivering ervan moet worden aangepast.”*

Nu de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur reeds voor 1 april 2026 regelmatig werd ingeleid bij het parket, moet de herstellvordering niet worden aangepast en moet er geen nieuw advies worden gevraagd aan de Vlaamse herstelraad.

De schade die door misdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan worden opgeheven door de terugkeer naar de referentietoestand. De opslag zorgt voor een volstrekt onaanvaardbare verloederde toestand die visuele schade berokkent en schade toebrengt aan het milieu en de goede ruimtelijke ordening. Door het verwijderen van de opslag wordt de publieke schade hersteld.

De herstellvordering werd degelijk gemotiveerd en is niet kennelijk onredelijk.

Het bevolen herstel is realiseerbaar, kennelijk evenredig met de in concreto vastgestelde publieke verliezen en brengt geen kennelijk onevenredige schade toe aan de belangen van de overtreder of derden, waardoor het herstel bij financieel equivalent niet aan de orde is.

De rechtbank bepaalt de termijn waarbinnen het herstel moet worden uitgevoerd.

Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren werken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van acht maanden.

Nu beklagde in het verleden talmde om tot het herstel over te gaan of een regularisatievergunning aan te vragen, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklagde om tot herstel over te gaan.

De lange tijd sedert dewelke beklagde al kon overgaan tot het herstel en de ruime termijn welke hem hiertoe nog wordt verleend, brengt mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen.

De rechtbank machtigt de bevoegde herstelinstantie en het openbaar ministerie om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien op kosten van beklagde wanneer beklagde dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen (artikel 56, laatste lid, Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklagde gepleegde misdrijf mogelijk nog andere schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;

art. 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

art. 91 2^e lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement van de gerechtskosten in strafzaken;

DE RECHTBANK:

op tegenspraak ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **2.400,00 EUR**, zijnde **300,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **250,00 EUR**, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 90 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van **26,00 EUR** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **62,37 EUR**
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op **351,52 EUR**

HERSTEL

Beveelt aan op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het openbaar ministerie over te gaan tot het feitelijk herstel van de publieke schade aan zijn percelen gelegen te , kadastraal gekend als

meer concreet:

Herstel naar de referentietoestand door:

- Het verwijderen van al het materiaal, materieel, afval en de afbraakmaterialen van het perceel;
- Het verwijderen van de voertuigwrakken/aanhangwagens/etc. (gestald in open lucht).

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een termijn van acht maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

De rechtbank machtigt de bevoegde herstelinstantie en het openbaar ministerie om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien op kosten van beklaagde wanneer beklaagde dit niet zelf binnen de gestelde termijn zouden doen.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op **19 mei 2026** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- _____, rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting, met bijstand van griffie _____.